

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o P 075491 17 GŽ
Brčko,02.03.2018.godine

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Tešić Dragane kao predsjednika vijeća, Gligorević Ruže i Klaić Ilje kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice D.N.1 (M.) kćeri A. iz O., koju zastupa punomoćnik M.O., advokat iz B., protiv tuženih: D.M.1, D.M.2, D.N.2 žena umrl. F., svi iz B.2 i sve zastupa punomoćnik D.O., advokat iz B., radi utvrđenja i diobe bračne tekovine, v.sp. 36.000,00 KM, odlučujući o žalbama tužiteljice i tuženih, izjavljenim protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 075491 14 P od 28.07.2017. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 02.03.2018. godine donio je slijedeće

R J E Š E N J E

Žalbe tužiteljice D.N.1 iz O. i tuženih: D.M.1, D.M.2, D.N.2, svi iz B.2 se uvažavaju i presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 075491 14 P od 28.07.2017. godine UKIDA i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 075491 14 P od 28.07.2017. godine odlučeno je kako slijedi:

„1. Utvrđuje se da su tužiteljica i prvotuženi tokom trajanja bračne zajednice stekli kao bračnu tekovinu stambeno - poslovnu zgradu izgrađenu na parceli označenoj kao k.č.broj ... „Okućnica“ u dijelu dvorište stambeno poslovne zgrade u površini od 56 m², u dijelu stambeno poslovna zgrada u površini od 321 m² i k.č.broj ... „Okućnica“ u dijelu njiva 2. klase u površini od 195 m², sve upisane u zk.ul.broj .... k.o. B.2 - privremeni registar, a što su tuženi dužni priznati i dozvoliti da se tužiteljica upiše kao suvlasnik na navedenoj nekretnini u zemljišnim knjigama u dijelu od 1/4, te je dužan priznati i dozvoliti fizičku diobu navedene nekretnine, a u nemogućnosti fizičke diobe i civilnu diobu, sve u roku od 30 dana po prijemu presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

2. Odbija se tužiteljica sa viškom zahtjeva, kao neosnovanim.

3. Utvrđuje se da su tužiteljica i prvotuženi tokom trajanja bračne zajednice stekli kao bračnu tekovinu pokretnu stvar kombi marke Mercedes,

registarskih oznaka broj: ..., te se utvrđuje da je tužiteljica suvlasnik navedene pokretne stvari u dijelu od 1/4, a što su tuženi dužni priznati i dozvoliti fizičku diobu navedene stvari, a u nemogućnosti fizičke diobe i civilnu diobu, sve u roku od 30 dana po prijemu presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

4.Odbija se tužiteljica sa viškom zahtjeva, kao neosnovanim.

5.Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

Utvrđuje se da su tužiteljica i prvotuženi tokom trajanja bračne zajednice stekli kao bračnu tekovinu parcelu označenu kao k.č.broj ... „Kućište“, u dijelu dvorište u površini od 487 m², u dijelu stambena zgrada u površini od 85 m², u dijelu pomoćna zgrada u površini od 61 m², u dijelu pomoćna zgrada površine od 58 m² i u dijelu pomoćna zgrada u površini od 20 m², sve upisane u zk.ul.broj ... k.o. B.2 - privremeni registar, a što su tuženi dužni priznati i dozvoliti da se tužiteljica upiše kao suvlasnik na navedenoj nekretnini u zemljišnim knjigama u dijelu od 1/2, te su dužni priznati i dozvoliti fizičku diobu navedene nekretnine, a u nemogućnosti fizičke diobe i civilnu diobu, sve u roku od 30 dana po prijemu presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja u cijelosti kao neosnovan.

6.Obavezuje se tužiteljica da naknadi solidarno tuženim troškove parničnog postupka u iznosu od 3.358,97 KM, sve u roku od 30 dana od pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja“.

Protiv navedene presude žalbe su blagovremeno izjavili tužiteljica i tuženi.

Tužiteljica pobija prvostepenu presudu u odbijajućem dijelu tužbenog zahtjeva (stav drugi, četvrti i peti izreke) i u dijelu kojim je odlučeno o troškovima postupka (stav šesti izreke) zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine žalbu uvaži, prvostepenu presudu u pobijanom dijelu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu radi održavanja glavne rasprave ili da se pobijana presuda preinači i odluči u skladu sa žalbenim navodima. Za sastav žalbe traži iznos od 916,11 KM.

Žalbom tuženih pobija se prvostepena presuda u dosuđujućem dijelu tužbenog zahtjeva (u stavu prvom i trećem izreke) zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine žalbu uvaži i presudu Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 075491 14 P od 28.07.2017. godine u pobijanom dijelu (u stavu prvom i trećem izreke) preinači, tako da tužbeni zahtjev tužiteljice odbije kao neosnovan ili da prvostepenu presudu u pobijanom dijelu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Nakon što je ispitao prvostepenu presudu u smislu člana 330. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj 8/09, 52/10 i 27/14 – u daljem tekstu Zakon o parničnom postupku) ovaj sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Tužiteljica (konačno postavljen tužbeni zahtjev u podnesku od 03.03.2016. godine), nakon što je podneskom od 08.12.2015. godine proširila tužbu u subjektivnom i objektivnom smislu, traži da se utvrdi da je u toku bračne zajednice sa prvotuženim D.M.1 stekla stambeno poslovnu zgradu sa zemljištem upisane u zk.ul. broj ... k.o. B.2 – privremeni registar, te nekretnine (stambena zgrada i pomoćni objekti sa zemljištem) upisane u zk.ul. broj ... k.o. B.2, sa tačnim oznakama kao u izreci presude, pa traži da se utvrdi da je njen udio na istima $\frac{1}{2}$ dijela, te da tuženi dozvoli da se tužiteljica upiše na tim nekretninama u zemljišnim knjigama u dijelu od $\frac{1}{2}$ i da dozvoli da se izvrši fizička dioba predmetnih nekretnina, a u nemogućnosti fizičke diobe, da se izvrši civilna dioba. Tražila je i $\frac{1}{2}$ dijela na pokretnoj stvari – kombi marke „Mercedes“ za koji tvrdi da je takođe stečen njihovim zajedničkim ulaganjima u toku bračne zajednice.

Tuženi su osporili osnovanost tužbenog zahtjeva tužiteljice navodima da je stambeno poslovni objekat u Brci stečen uloženim sredstvima prvotuženog, njegovog oca i brata (drugotuženog), koji su stekli prije zasnivanja bračne zajednice između tužiteljice i prvotuženog i stoga ne predstavlja bračnu tekovinu tužiteljice i prvotuženog, niti su njih dvoje stekli nekretnine koje koristi drugotuženi sa svojom porodicom i vode se u zemljišnoj knjizi na imenu drugotuženog kao vlasniku $\frac{1}{1}$ (nekretnine sadržane u stavu petom izreke pobijane presude), a koje se sastoje od stambene zgrade, pomoćnih zgrada i zemljišta, sve upisano u zk.ul. broj ... k.o. B.2 – privremeni registar), pa su predložili da sud odbije tužbeni zahtjev tužiteljice kao neosnovan u cjelosti.

Pobijanom presudom prvostepenog suda djelimično je usvojen tužbeni zahtjev tužiteljice (kako je navedeno u izreci te presude) iz razloga datih u obrazloženju te presude, koji se svode na to da je prvostepeni sud na osnovu izvedenih dokaza i ocijene istih utvrdio da su tužiteljica D.N.1 i prvotuženi D.M.1 živjeli u vanbračnoj zajednici od 2001. godine, a potom su 13.07.2002. godine zaključili brak, koji je trajao do 09.07.2013. godine (kada je brak stranaka razveden – presuda je pravosnažna sa danom 17.02.2014. godine), te da u braku nisu imali djece, a cijelo vrijeme, koliko je trajala njihova bračna zajednica postojala je i ekonomska zajednica, da su u toku 1998. godine drugotuženi D.M.2 i njegova supruga D.F.1 vratili se iz Nj. i tada su „pokrenuli šećeranu i veleprodaju“, a nakon što je 2003. godine zatvorena šećerana, otvoren je diskont u objektu u dvorištu i svi su tu radili (tužiteljica, prvotuženi, drugotuženi D.M.2 i njegova supruga D.F.1), dok su roditelji prvotuženog i drugotuženog pomagali im na lakšim poslovima, tužiteljica je radila u šećerani, a potom u diskontu.

Tužiteljica D.N.1 tvrdi da su navedene nekretnine i kombi „Mercedes“ stečeni u toku bračne zajednice zajedničkim radom tužiteljice i prvotuzenog, a prvotuzeni D.M.1 je istakao da je stambeno poslovni objekat u B.2 stečen zajedničkim ulaganjem (zajedničkim radom i sredstvima) svih članova njegove porodice (oca, brata i prvotuzenog) dok je kombi stečen njegovim ličnim sredstvima, a stambeni objekat u B.2 se od 1986. godine vodi na njegovom bratu (drugotuzenom D.M.2) kao vlasniku u privremenom registru zemljišne knjige Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Međutim, „sud nalazi pouzdano utvrđenim“, kako je u razlozima pobijane presude prvostepenog suda navedeno, da su nekretnine označene kao k.č. broj ... i k.č.broj ... k.o. B.2 kupljene u toku 2004. godine Ugovorom o kupoprodaji Ov-6559/04 od 08.10.2004. godine od prodavca I.M. i na tom zemljištu izgrađen je stambeno poslovni objekat površine 271 m² sa dogradnjom, a da su u izgradnji stambeno poslovnog objekta učestvovali svi članovi te porodične zajednice (tužiteljica D.N.1, prvotuzeni D.M.1, drugotuzeni D.M.2 i njegova supruga D.F.1, kao i roditelji prvotuzenog i drugotuzenog), tj. tužiteljica i svi tuženi, dakle i D.F.1 (supruga drugotuzenog D.M.2) u odnosu na koju ne glasi pobijana presuda (ispuštena je u presudi, iako je i ona na strani tuženih). Nema sumnje, po ocjeni prvostepenog suda, da je „namjera bila da objekat bude zajednički“, iako su imali posebne stambene cjeline, u jednoj su bili tužiteljica D.N.1, prvotuzeni D.M.1 i njegovi roditelji, a u drugoj porodica drugotuzenog D.M.2.

Na kraju prvostepeni sud je zaključio da je stambeno poslovni objekt sa zemljištem (izgrađen na parceli označenoj kao k.č. broj ... „Okućnica“ u dijelu dvorište stambeno poslovne zgrade u površini od 56 m², u dijelu stambeno poslovna zgrada u površini od 321 m² i k.č. broj ... „Okućnica“ u dijelu njiva 2. klase u površini od 195 m² sve upisane u zk.ul. broj ... k.o.B.2 – privremeni registar) stečen u porodičnoj zajednici zajedničkim ulaganjem tužiteljice i tuženih, koji su radili u šećerani (U.d.o.o.), a potom u diskont trgovini (prema svojim sposobnostima) i predstavlja zajedničku imovinu stečenu podjednakim doprinosom tužiteljice D.N.1, prvotuzenog D.M.1, drugotuzenog D.M.2 i njegove supruge D.F.1 (kao trećetužene), ali je u presudi (u uvodu) ispuštena D.F.1, a kao trećetužena je navedena majka prvotuzenog D.M.1 i drugotuzenog, D.N.2 kao žena umrlog F., a što je pogrešno, jer je ona žena umrlog M. – oca prvotuzenog D.1 a i drugotuzenog D.M.2 i nalazi se na poziciji četvrtetužene u ovom sporu (podnesak tužioca od 03.03.2016. godine – pisan 26.02.2016. godine, a u sudu zaprimljen dana 03.03.2016. godine) i njihov doprinos je podjednak, dok pomoć roditelja prvotuzenog i drugotuzenog (D.M.3 i D.F.1 žene umrlog M.) prvostepeni sud smatra poklonom učinjenim u korist oba bračna partnera, pa „sud nije cijenio osobito njihov doprinos u sticanju zajedničke imovine, odnosno pomoć u sticanju placa, izgradnji i održavanju objekta u obliku

besplatnog ličnog rada koji ne utiče na veličinu udjela prvotuzenog u sticanju istog“.

Pored navedenog stambeno poslovnog objekta „zajednički stečenu imovinu svih članova te zajednice sposobnih za privređivanje“ predstavlja i kombi marke „Mercedes“, te „da je njihov doprinos podjednak, te da se postavljeni tužbeni zahtjev procjenjuje prema kriterijima za sticanje suvlasništva propisanim u odredbama Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, a uz ispunjenje pretpostavki propisanih odredbama Porodičnog zakona, da su stečene zajedničkim radom za vrijeme trajanja bračne zajednice (član 264. stav 2.) , pa je presuđeno kao u stavu 1 – 4 izreke presude“, kako je navedeno u razlozima pobijane presude.

Nasuprot toj imovini, prema utvrđenom činjeničnom stanju, prvostepeni sud je zaključio da „tužiteljica nije učestvovala u sticanju parcele označene kao k.č. broj ... „Kućište“, u dijelu dvorište u površini od 487 m², u dijelu stambena zgrada u površini od 85 m², u dijelu pomoćna zgrada u površini od 58 m² i u dijelu pomoćna zgrada u površini od 20 m², sve upisane u zk.ul. broj ... k.o. B.2 – privremeni registar (prema nalazu vještaka geodetske struke),te da je D.M.3 navedenu parcelu dobio darovanjem od svog oca još 1985. godine“, pa je tužbeni zahtjev u tome dijelu odbijen i odlučeno je kao u stavu petom izreke prvostepene presude.

U stavu šestom izreke prvostepeni sud je odlučio o troškovima postupka (nejasno je zašto je tužiteljica, iako je samo ona na strani aktivno legitimisane stranke u ovom sporu, obavezana da „solidarno“ tuženim naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 3.358,97 KM).

Naime, prvostepeni sud je rješenjem sa ročišta od 24.11.2015. godine pozvao tužiteljicu da uredi tužbu, tako da tužbom, kojom traži utvrđenje bračne imovine koju čine nekretnine upisane u zk.ul. broj ... k.o. B.2 - privremeni registar i kombi marke „Mercedes“ reg. oznaka broj ..., u subjektivnom i „objektivnom smislu“ obuhvati, kao jedinstvene i nužne suparničare, kao tužene i ostale sticaoce u široj porodičnoj zajednici i to: D.M.2, D.F.1 ženu D.M.2 i D.N.1 ženu umrlog D.M.3.

Postupajući po tom nalogu prvostepenog suda, punomoćnik tužiteljice je podneskom od 08.12.2015. godine, a nakon provedenog vještačenja po vještaku geodetske struke, „proširio tužbu u subjektivnom smislu“ i kao tužene označio: D.M.1 sin M. iz B.1 (prvotuzeni), D.M.2 sin M. iz B.2 (drugotuzeni), D.F.2 sin A. iz B.2 (u odnosu na njega tužba je povučena 27.05.2016. godine) i D.F.1 kćer F. iz B.2 (u uvodu prvostepene presude ona je ispuštena) i „precizirao“ tužbeni zahtjev u objektivnom smislu, pa je pored nekretnina upisanih u zk.ul. broj ... k.o. B.2 - privremeni registar i kombija marke „Mercedes“, kao imovinu stečenu u toku bračne zajednice tužiteljice D.N.1 i prvotuzenog D.M.1 naveo i nekretnine u zk.ul.

broj ... k.o. B.2 – privremeni registar, te i na tim nekretninama traži da se utvrdi udio tužiteljice od 1/2 dijela.

Potom, ispravlja „tehničku omašku u tužbi“, a „postupajući po rješenju prvostepenog suda od 24.11.2015. godine,“ kao tužene u ovom sporu definitivno je označio slijedeća lica: D.M.1 sin M. iz B.2 (prvotuženi), D.M.2 sin M. iz B.2 (drugotuženi), D.F.1 kćer F. iz B.2 (supruga drugotuženog, koja je u uvodu prvostepene presude ispuštena) i D.N.2 žena umrlog M. iz B.2 (u uvodu prvostepene presude greškom je navedeno D.N.2 „žena umrlog F.“ iz B.2), tako da pobijanom presudom prvostepenog suda o tužbenom zahtjevu tužiteljice nije odlučeno u odnosu na suprugu drugotuženog D.M.2, D.F.1 kćer F., a suprugu drugotuženog D.M.2 iz B.2, koja je podneskom punomoćnika tužiteljice od 03.03.2016. godine označena kao trećetužena u ovom sporu i u odnosu na koju je raspravljano pred prvostepenim sudom (proizilazi iz obrazloženja pobijane presude), na što tuženi u žalbi osnovano ukazuju, pa se iz navedenog razloga, a s obzirom na to da se radi o nužnim jedinstvenim suparničarima (sticanju u porodičnoj zajednici u kojoj su učestvovali svi radno sposobni članovi te zajednice), pobijana presuda prvostepenog suda zbog počinjenje povrede postupka ne može ni ispitati, pa je valjalo uvažiti žalbe obje stranke (tužiteljice i tuženih), pobijanu presudu u cijelosti ukinuti i predmet vratiti prvostepenom sudu na ponovno suđenje, na osnovu člana 336. stav 1. tačka 2. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

U ponovnom postupku prvostepeni sud će otkloniti propust na koji se ukazuje ovim rješenjem, te nakon ponovne ocjene svih izvedenih dokaza odlučiti o tužbenom zahtjevu tužiteljice u odnosu na sve tužene i imajući u vidu žalbene prigovore stranaka dati potpune i pravilne razloge za takvu svoju odluku, te odlučiti o troškovima cijelog postupka.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Dragana Tešić